

Til bedehus i Kistrand.

Kjære venner!

«Herrens navn er et fast tårn — til det løper den rettferdige og blir berget».

Vi er her på Kistrand begynt å realisere en plan vi lengte i bønn har hatt innfor Gud. Nemlig å få bygget et lite lokale. Inntil nu har vi til møtene benyttet det største rum i vårt hjem. Der har vi et bord og benker til ca. 60 mennesker. Luften blir fort tett og når døren som går direkte ut må settes opp, blir rummet fylt av en isende vind, især når vår kjente venn «Sydsten» står direkte inn. Men god har det vært å samle folket og forkynde budskapet om vår dyrebare frelser. Og de kommer gjerne, men vil heller samles i et lokale enn i et privat rum, hvor de kommer for nær innpå hverandre.

De venner som i sin tid ga oss penger til lokale her på Kistrand har vel undres på, hvor de er blitt av. Det var følgende:

H. Svanberg, Berger	kr. 10,00
H. Lærum, do.	» 5,00
Venner i Hurum	» 31,00
Venner i Sætre	» 86,00
En gave	» 17,00
Venner i Møllergt. 38, Oslo	» 232,00
Fr. Brandvoll	» 10,00
Venner Ski	» 47,00
Bakke, Moss	» 10,00
Venner i Berger	» 42,00
Venner i Moss	» 32,00
Venner i Grimstad	» 50,00
Venner i Spangereid	» 108,00
Venner i Gandal	» 32,00
Venner, Haugesund	» 25,00
Venner, Mosterhavn	» 15,00
Størksen, do.	» 20,00
Størksen jr. med frue	» 10,00
O. Stenersen	» 10,00
R. Løkingholm	» 15,00
Venner Skotstredet, Bergen	» 57,00
Venner Skiptvet	» 70,00
En gave	» 66,00

Kr. 1000,00

Et tusen kroner, som er innestående i Kjelvik Sparebank, Honningsvåg. Lokalet vi synes passer for stedet vil nok komme på ca. kr. 3000,00. Så selv om broder Olav Sætrum og jeg kan utføre alt arbeid og arbeidslønnen derved blir forsvinnende, blir det beløp vi har for lite. Vi vil derfor sende vårt opprop til de mange kjære venner i syd og nord og be dere hjelpe oss så vi snart kunde få reist dette lokale.

Den som Herren minner ber vi ikke utsette med å sende sin gave, stor eller liten, under adresse: Kristian Skipperud, Kistrand. Der vil bli kvittert i bladet. Gud lønne dig.

Vi er nu atter hjemme efter en tur til Breivikbotn, hvor vi i fiskertiden har forkyndt livets ord. Hjertelig hilsen til alle bladets lesere.

Milla og Kristian Skipperud.

Med glede hører jeg at vennene på Kistrand nu er gått igang med å få reist et lokale der. Skipperud har av sin eiendom fått utmalt og tinglest skyldning på tomt og vennene har også fått betalt omkostningene ved dette. Det blir en fin plass til lokale like ved hovedveien og centralt som tomtene er beliggende.

På flere steder hvor der er noen venner er det vanskelig å kunne samles til møter, så der har vært en bønn i mitt hjerte om at vi kunde få flere små lokaler på forskjellige steder.

Når vennene på Kistrand nu har tenkt på å bygge et sådant lokale, vil jeg på det varmeste oppmuntre vennene til å hjelpe dem med midler, så lokalet snart kan stå der, som et vidne om Guds og venners kjærlighet.

Gud elsker en glad giver.

Dorothea Klem.

Vi vil også anbefale oppropet på det beste. Br. Skipperud og hustru har arbeidet i mange år i Nord-Norge og har vist sig å være pålitelige og trofaste arbeidere.

Når de nu appellerer til «Misjons-Røstens» lesere om hjelp for å få bygget et møtelokale så er vi sikker på at det ikke er for-gjeves. Visstnok er det så at det er meget å støtte i vår tid og det kan se ut som presset blir for stort på de forholdsvis få som yder, men Guds ord sier: «Gi, så skal eder gis.» (Luk. 6, 38). Man taper ikke noe på å gi til Guds sak. Små store beløp mottas med takknemlighet av vennene i Kistrand. De sendes til Kristian Skipperud, Kistrand.

Re d.

Fra Desmond, India.

Kjære broder!
Jesu freid!

Av hans fylde har vi alle fått og det er nåde over nåde. Ære skje Gud! Hans bekk er full av vann! Hjertelig takk for brevet og checken på £ 5 — 19 — 7. Må Herren virkelig lønne hver giver, sitt navn til ære.

Har hatt herlige anledninger til å sprede det gode budskap og folket mottar det med stor glede.

Sist lørdag var vi en tur på ca. 40 mil (antagelig engelske mil, red.) og delte ut deler av Guds ord langs hele veien. 15 mil herfra var det en stor markeds plass hvor tusener samles. På slike steder får vi spredt Guds ord til mange avsideliggende landsbyer, for folk kommer milevis fra og til disse steder. Holder også på med å sende ut evangelier i posten. I Jesu navn må det lykkes. Løftene holder. Halleluja!

Når Gud er for oss, hvem kan da være imot oss?

Satan hater å se selv den svakeste kristne på kne. Han har det også travelt, men i Jesus er vi mer enn seirende.

Hjertelige hilsener.
Dine i nåden blivende
Br. og str. Desmond.

Fra Kari og Jens Fjeld

Kjære venner i Kristus Jesus!
Fred!

Herren er god, hans miskunnhet varer til evig tid, og hans trofasthet fra slekt til slekt. (Salm. 100, 5).

Vi har nettop mottatt brev fra søstrene Dørum og Karlson, og kjenner dem som er på stasjonen i Pal Hsiang. De forteller oss at den 3. og 4. april samledes de til to dagers møter hvor folket hadde møtt frem, og Herren ga dem gode møter sammen. Så vi forstår søstrenes besøk har virket til velsignelse.

Herren er god, og det er godt for

alle som får nåde til å nyte av hans velsignelser, som jo er tilrettelagt for oss alle. Vi takker Gud for at han også i sin nåde ser til folket i Kina, og må skaren bli stor av dem som forkynner hans pris, til frelse og velsignelse for dem som ennå ikke kjenner Gud, men dyrker de døde ting, og skapningen fremfor skaperen.

Vi er nu på Eidsvoll og sammen med vennene her kjenner vi det er godt å høre Jesus til og ha sine kilder i ham. «Håpet» er jo et gildt lokale, som kan se tilbake på mange års virksomhet, og de trofaste venner som ned gjennom årene samles her får se Herrens trofasthet fra slekt til slekt.

Her er også en meget bra søndagsskole, og da det er av stor betydning at de unge samles under ordets hørelse, vet vi at sæden som utsås spirer og bærer frukt. All ære til Jesus.

Hermed vår hjerteligste hilsen til dere alle.

Eidsvoll Verk, 10. mai 1937.

Deres

Kari og Jens Fjeld.

Bruk anledningen

Men alt gjør jeg for evangeliets skyld, for at også jeg kan få del i det.

1. Kor. 9, 23.

Vi vet at disse ord er skrevet av en mann, som en dag gjorde alt mot evangeliet. Men møte med ham som er evangeliets virkelighet og herlighet, gjorde denne vidunderlige forvandling, som har blitt til velsignelse for millioner. Hvor det blev fullkomment sant om Paulus, hvad Jesus hadde bestemt ham til, et utvalgt redskap til å bære hans navn frem, både for hedninger og konger og Israels barn. Fylt av den Helligånd og kraft, grepet av Kristus, grepet av evangeliets herlighet, grepet av hedningenes og de ufrlestes nød, gjorde han alt for evangeliet. Vi som lever i denne nådeshusholdningens avslutning, er vidner til at der er fremdeles millioner i hedenskapets grufulle mørke. Vi trenger å bli grepet av Kristus som Paulus var. Hvor herlig, den Helligåndens kraft er den sanne, evangeliets herlighet den samme. Men vi står også overfor den store virkelighet at hedningernes behov for evangeliet er den samme. Dog vi må prise og takke Gud for hvad han har gjort og for hvad han gjør gjennom sin menighet på jorden. Venn, du som leser disse linjer, er du med? Er du grepet av Kristi kjærlighet, fylt av hans ånd, så at ditt ene mål er sommer og vinter dette ene: Alt for evangeliets utbredelse, alt for hedningene og de ufrlestes frelse? Vil få lov å minne vennene om, som har de forskjellige misjoner lagt på sitt hjerte. Husk dem like meget nu i sommerens adspredelser. Deres behov er like store. De behøver å være innsluttet i dine bøn-

ner, når de er der ute i tropenes fryktelige hete og når regntiden kommer med sin usunde luft, som bringer feber og andre sykdommer. Er så takknemlig til Herren for denne tid jeg har fått være i Norge og hatt det godt hos vennene der jeg har kommet, og også fått nyte Norges gode klima på samme tid. Dog er hjertet alltid ute hos de kjære brune venner og jeg ser med glede frem til dagen da jeg atter kan gå ombord i båten, som skal ta mig til India.

«Bunden fast av mørkets lenker blind så de ei lyset ser.

Fremmed for hvad nåden skjenker India roper til oss her.

Hør blott, hør blott kallet lyder, menn og kvinner, småbarn med, tapt i dypets nød og mørke, trenger hjelpen, blir du med —>

Hilsen til alle Guds barn.

P. t. Fonnes, 7—5—37.

Hilda Wergedal.

Ut til feltet igjen.

Søstrene Margit Haraldsen og Hansine Nesfossen

tenker å reise ut til misjonsfeltet igjen. Som vennene vet har de sin misjonsstasjon i Syd-Afrika. De reiser ut når Herren åpner vei for dem, skriver søster Haraldsen. Venner som vil støtte dem med midler kan sende disse til deres kasserere.

Vi tar inn kasserernes navne her.

Søster Margit Haraldsens kasserer er:

Lods Henrik Johansen, Løvenskjoldsvet 27, Jar, Oslo.

Søster Nesfossens kasserer: Constanse Nøstdal, Solheimsgt. 40, Bergen.

In memoriam:

Helene Rygge

Hun er ikke lenger iblandt oss. Hun blev begravet ved Hobøl kirke 21. april under stor deltagelse.

Hun var kjent av mange som en trofast kristen der fulgte sin frelser og tjente sine medmennesker efter beste evne. Hun var aktet som en moder i Israel og når hun avla sitt vidnesbyrd på møtene hørte de nøle efter. Hun kom med i den frie bevegelse som begynte i 80-årene. Det var en broder Amundsen fra Heggedal st. som blev herlig frigjort fra syndens makt og straks efter flyttet til Oslo. I sin fritid reiste han omkring og holdt møter og han kom også til Spydeberg hvor mor Rygge da var. Johan Kiserud og hun blev vakt på en gang.

Søster Helene Rygge møtte stor motstand i hjemmet til å begynne med. Hennes mann eide en stor gård i bygden og syntes at det var en skamptlett at en aktet bondefamilie skulde bli regnet med blandt de frie kristne. Men Helene Rygge ga ikke opp og hun vant seier. Også hennes mann blev en kristen. Han døde ganske tidlig og hun blev alene med sine 7 barn. Om-

skifer solgte hun gården og kjøpte en mindre eiendom lengre nede i bygden. En av hennes sønner fikk sig også en gård like ved siden av hennes og hun hadde gleden av å ha ham i nærheten. Hennes datter Hanna var hos henne og hjalp henne helt til hun døde. Begge er troende kristne. Hun har også en sønn i Oslo. Helene Rygge nådde en alder av 82 år. Innsendern traff henne på et stevne i Vestby, for et par år siden. Hun sa da:

«Støvhytten blir svak».

Ja, slik går det med oss alle, forkrenkelligheten er vi underlagt og enden med oss er det vi kaller døden. Men da skal det vise sig at døden som menneskene frykter er for de hellige en vinning.

Ved begravelsen var mange møtt frem ved den gamle historiske kirke i Hobøl. Det var tilreisende fra Ski, Spydeberg, Garder, Hølen m. fl. steder. Fra Moss såes Lind, Jansen, byggemester Bru og flere.

Det var minnefest i Hobøl bedehus. Bedehuset var fullt og det var en storartet bevertning. Presten som vikarierer i bygden var velvillig møtt frem og talte litt både ved graven og i bedehuset.

Over talerstolen stod flettet i grønt disse ord:

Farvel kjære mor!

Dette minne er tilegnet hennes kjære og efterlatte.

Hans Lehne.

En hilsen.

En av de predikende brødre i Nord-Norge, skriver blandt annet: «Må Gud velsigne dere som arbeider med «Røsten». Det er et velsignet blad som er blitt meget kjær for mig».

SPREDTE FELTER

Fra Svelvik

All korrespondanse der vedrører forsamlingsen Karmel, eller predikende brødre som ønsker å melde sig, sendes heretter under adr.

Anton Dyve, Svelvik.

Br. Ragnvald Volden som nu har sluttet som den ledende bror i Svelvik har stått som forstander eller ledende eldste siden 1924. Det er ikke mange frie venner i Svelvik som har gått med i en stor stang og hadde sine møter der.

I disse år er flokken vokset betydelig. De har fått bygget sitt prektige bedehus Karmel og år for år har gjelden på lokalet gått nedover. Mange sjeler er vunnet for Herren op igjennem årene. I broder og søster Voldens hjem har mange av Herrens vidner hatt sitt herberge. Søster Volden har arbeidet og slitt med å vaske og stelle tøiet for predikantene og nå de reiste fra Svelvik hjem, alt var rent og helt. Søster Volden var også stadig med på møtene og sang og spilte og vidnet om Gud.

Alt dette sammen med ansvar, ubehageligheter og vanskeligheter som følger med å stå i spissen for en virksomhet, tar på krefter og helse. Det er ingen som forstår hva det vil si å være i den stilling før man får prøvet det. Søster Volden er også medbrutt og må ha hvile og ro for å komme til å kritisere og kreve av de ledende, men må vi mere lære å be for dem og akte dem for deres gjernings skyld.

Nedskriveren av dette har mange gode minner fra Svelvik og ser med taknemmelighet tilbake på den tiden jeg fikk arbeide sammen med vennene der og den gjestfrihet og sympati jeg fikk nyte der.

Må Herren velsigne både Voldens og vennene på Karmel fremdeles.

Br. Volden fortsetter som kommisjonær for Misjons-Røsten.

G. Iversen.

Fra Vestre Gran.

I V. Gran har det vært lite møter i vinter. Flere av vennene har vært syke og det har vært vanskelig å ha møter.

Br. Moger har vært hjemme en tid og deltatt på møte hos Lars Falang forleden. Må Gud gi sitt ord fremgang og makt også på disse kanter.

Fra Varteig.

I Varteig som er en av Østfold's mindre bygder er det nu lite fri virksomhet. Det er både frie venner og pinsevenner der, men stort sett er det liten åndelig fremgang for noen av dem.

Det har gått flere vekkelser over bygden og mange er blitt frelst, døpt i vann og åndsdept. Men lærestrid og uforstående predikanter har gjort meget galt, der som andre steder, dessverre.

Men de holder da på og kjemper sig igjennem, de få vennene som er der og ingen skal ringeakte det små. Av det små er ofte

blitt noe stort. Gud er mektig til å gi seier.

Søndag 25. april fikk underordnet anledning til å delta i et møte hos br. A. Morthaugbråten og det var nok så bra med folk, etter forholdene der. Kristi himmelfartsdag var det møte på Haugen og vi vet at ordet som utvales skal bære frukt. Vi haster hvis vi ikke går trett, sier Guds ord. G. I.

Et vidnesbyrd.

Da jeg i Misjons-Røsten ser et stykke om Risvik at han ikke er kjent i Finnmark, så vil jeg si: Om han ikke er kjent der vet jeg ikke. Jeg er bare 13 år og jeg kjenner ham, for igjennem ham er jeg blitt frelst. Eller han ledet mig til Jesus for snart et år siden og jeg er blitt glad i Jesus og har fått nåde til å vidne om Jesus, min beste venn, offentlig. Jeg vil få si at både jeg og mine kamerater er glad i Risvik for han er vår åndelige far.

Og når «Misjons-Røsten» kommer ser vi alltid først efter om vi ser noe fra vår venn.

Så vil jeg få takke dere som er så snill og har sendt gaver til Risviks virke. Av disse har jeg fått mig gode varme sko og litt undertøy. Ta imot min ringe takk. Og bed for mig at jeg må bli bevart i samfundet med Gud, så skal jeg be for dere.

Hilsen fra eders lille bror

Ludv. O. Karlson, Indre Senja.

Fra Norsk søndagsskoleunion.

Det nordiske søndagsskolemøte i København.

Denne store menstring av Nordens søndagsskoler holdes som regel hvert 4. år, møte til sommeren blir det 11. i rekken. Tiden for møtet er 7.—11. juli. Programmet er rikhølig og interessant, bl. a. innføres for første gang ved de nordiske møter ordningen med gruppemøte. Det vil

gledede alle søndagsskolevenner at dr. James Kelly kommer til møtet, foruten mange andre velkjente talere fra de nordiske land.

Våre danske venner har lovet fri innkvartering med morgenkaffe så langt det er mulig til alle innmeldte deltagere. Det blir nok også en rimelig ordning med de andre måltider.

Innmelding sendes innen 15. mai til Norsk Søndagsskoleunion, Møllergaten 20, Oslo (eller Norsk Søndagsskoleforbund, Universitetsgaten 11, Oslo). Avgiften kr. 10,00 sendes sammen med tydelige opplysninger om navn, adresse, alder, stilling, ønsker m. h. t. privat innkvartering eller hotellopphold.

Postanvisning kan brukes og opplysningene skrives direkte på den. Vi har nu fått ordnet med moderasjon på Oslo får 20 pst. ved reisende til Oslo (eller Norsk Søndagsskoleforbund, Universitetsgaten 11, Oslo) kr. 100 km. eller derover. Fra Oslo ordnes fellesreiser. Vi får da tur og retur Oslo København for kr. 46,40. Fullstendige reiseoplysninger sendes til alle som melder sig.

Men tiden går hurtig, skriv derfor og send innmelding anarest mulig.

Et godt svar

En fornem ung pike som elsket Herren og søkte å bekjenne sig til ham i ord og liv, ble ofte utsatt for spott i de kretser hvor hun hørte hjemme. Isser blev hun ofte av en herre utsett til skytskive for hans vitligheter. Det irgret ham at det aldri lyktes ham å få henne til å forløpe sig. En søndag da han traff frøkenen han så og søkte å forløpe sig. — Hør, frøken, i dag hørte jeg i kirken et vakker ord av presten. Hvad han forresten sa har jeg ikke festet mig ved. Men dette ord har jeg beholdt og finner det særdeles passende for mig: — I min fars hus er der mange værelser.

Hvad vil man så mere? Deres begrep om himmelen er at ikke alle, f. eks. ikke sådan en som jeg kan komme derinn. Men når der er mange værelser, vil der ganske sikkert også finnes et som passer for mig. Eller hvad mener De, frøken?

Den unge pike bad i stillhet til Herren at han måtte gi henne det rette svar. Og rolig og vennlig svarte hun: Ganske vist er der i faderhuset mange værelser; men der fører bare én dør inn til dem — og noen annen inngang gi der ikke. Denne dør er Kristus. Kun den som tror på ham blir salig. Fra den dag fikk hun lov å være i fred for denne manns spott.

Oplysning.

I Deres blad «Misjons-Røsten» av første mai er der kommet en forespørsel fra en evangelist hr. Oskar Gamst, Breivikbotten angående hvem jeg er og arbeider for samt at jeg er ukjent for de frie venner i Finnmark.

Hertil vil jeg få svare: Jeg er en synders frelst av nåde formedels Frelserens blod som gav mig rett til frelsen. Og han som frelste mig kaller mig til sin gjerning. Og for ham arbeider jeg.

Det er sant, jeg er ikke kjent av frie venner i Finnmark og har heller ikke virket så langt opp. Har heller ikke nevnt noe om at jeg har virket der. Mitt virke har vært og er fremdeles henlagt til Senja i Troms fylke. I dette fylke kjenner jeg noen av de frie venner. Og holder av dem gjør jeg fordi de alltid har vist mig sin vennlighet. Jeg er døpt og konfirmerert i den lutherske statskirke. I dag står jeg fritt som et barn uten hjem. Og som følge derav har jeg ingen som forsvarer mig. Jeg forsøker heller ikke på det selv. Da den himmelske far som også er min far har sagt: «Du skal være stille og jeg skal stride for dig.»

Som det står i sangen: «Jeg er bleven alene med Jesus.» Og jeg hvilte så trykt til hans bryst.

For troende.

MOEN PENSJONAT
Fevik pr. Arendal.

Gjester mottas hele året. Kr. 5.00 pr. dagn. Ideelt sommeropholdssted. 5 min. til sjøen og søprandske hovedvei. Spørsmål. Telefon.

Det jeg strever for er å føre sjele til Kristus, når de så er kommet til ham får han lede dem dit han vil. Og får han lede da går reisen inn i himlen til slutt.

Så vil jeg ved samme anledning få sagt: Hvis der mullgens skulde være noen der nærer engstelse for at de gaver som er overlagt til mig ikke er brukt til fattige eller trengende, så har jeg tatt den forsiktighetsregel at alt som er utdelt har jeg mottatt kvittering for undertegnet av gavens mottager. Av gavene er der brukt 85 kroner til mig selv til dress. Sko fikk jeg av en forening hernord. Resten er utdelt og kan skaffes kvitteringer for.

Forsvrig fører jeg regnskap som kan fremlegges til hvem som helst.

Etter M.R.s overskrift som går ut på: «Fritt, uavhengig upartisk blad i misjonens tjeneste» fant jeg og finner fremdeles at jeg og Røsten hører sammen. Jeg er glad i Røsten og vil gjøre hvad der står i min makt for dens utbredelse.

Evangelist Karl M. Risvik, f. t. Ytre Senja.

BØKER:

Fra Bodsfængslet til prekestolen av Netel N. Pedersen. Boken er et gripende vidnesbyrd om hvad Gud kan gjøre for et menneske. Et vidnesbyrd fra virkeligheten. Pris kr. 1.20 heftet pluss porto 25 øre.

Våk av M. Støve. Et alvorord og et budskap for vår tid. Nedsatt pris 60 øre, porto 14 øre.

ublide forhold til Amerika, hvor de fikk stor betydning som et bonnens folk, likesom de tidligere «deekers».

Allerede for inspirasjonsvekkelsen kom til England, hadde en lignende vekkelser gått over Storbritannia og derfra sprett sig til andre land. Det var den kvekerske vekkelser. Fra 1648 begynte George Fox sin profetiske virksomhet for å vekke op den sovende kristenhet omkring sig. Holmquist taler om «det entusiastiske grunnlag med fremhevelse av åndsåp, nådegaver og fri forkynndelse.» (II. s. 402.) Det er nettopp dette grunnlag som har gitt denne vekkelser likesom inspirasjonsvekkelsen sin historiske gjerning.

Det er merkelig å se kirkehistorikernes bedømmelse av de åndelige vekkelser som Herren sender, ikke bare fordums, men idag. Det er næsten samstemmighet om den ting at det er svermeri og galskap og all slags fanatisme, bare ånden begynner sitt overordentlige verk. Legg merke til at det er de samme som ellers pukker på objektivitet og sannhetskjærlighet i forskningen, og når de kommer til dette punkt, da er deres syn så kvervet av forutfattede meninger, så personlig farvet at en revisjon er såre påkrevet. Prof. Brandrud ved Universitetet i Oslo har således, synes det, en slik opfatning av de virkelige vekkelser, i sin kirkehistorie. Således omtales denne vekkelser som «vill religiøs svermeri» hvis tilhengere «lå i dagevis i krampetrekinger.» Også på pinsfestens dag kom forresten denne «kir-

Troende venner!

Besøk **BANK-KAFFEEN**
(Trykke Gabrielsen)
Fløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.
God middag.
Kaffe og smørbrød.
Rimelige priser.

En av våre egne.

«Det er en av våre egne» kan man vel med vennlighet si om en troende, som hører til samme samfund, samme selskap, samme forbund, samme vekselopp, men om det er en troende som ikke gjør det så er man kald og likegyldig overfor dem. Er det rett? Nei, det er galt og viser det stygge partiske sinnelag.

Sådan ubilskelig handlemåte viser at hjertestillingen ikke er rett for Gud, som i sitt ord klart fremholder at alle troende er ett. I Joh. 17, 21 sier Frelseren selv: «Alle må være ett.» Skal man da sette de samfund menneskene har lavet i stand høiere enn Guds samfund?

«Gjøre» er et ord som brukes om å gjøre noe som er nytt eller som man vil ha. Det blir om å gjøre å få tak i noen andre predikanter eller stalle istand noe, så man kan konkurrere med de andre. Når de er troende også på det andre sted, så er det våre egne.

På steder ikke så langt borte, kan de sukke og ønske at det kom noen av Herrens vidner og talte Guds ord til dem og så skal en 7 a 8 stykker være ophopet på et sted for å konkurrere og tale for en hel del tomme benker, og noen som nok innerst inne erkjenner det uriktig i denne ubilskelige opdeling av Guds folk.

Og så skal man tigge kollekter til lønn og reisepenger til den slags virksomhet.
Er det nu tider til å drive på slik lengere? Nei, bryt tvers over med alt partivises og husk på Herrens egne ord: «Derpå skal alle kjenne at I er

på det sted du selv bor istedetfor benevnelsen «Efesus» og «Sardes», så har du den bibelske benevnelse på de kristne i den by eller bygd hvor du bor. Det blir da t. eks. menigheten i Sande, menigheten i Mjøndalen, menigheten i Våler o. s. v.

Det er vel ingen som tviler på annet enn det mentes alle de troende i Efesus, når det står «menigheten i Efesus»? Så bort med alle partinavn og la alle de troende på stedet og i landet stå endrektig sammen i sann bibelsk broderlig kjærlighet til styrke, hygge og veiværhet for hverandre. Det behøvs svært pågående til å splitte, svekke, bedra, mistenkeliggjøre og skade i våre dage.

Ja, se hvordan det arter sig. Det kan på et sted være en fire fem bedehuser eller lokaler. Ikke fordi det var nødvendig, men fordi man vilde ha «sitt eget» og ikke være sammen med endel av sine egne. Så blir det konkurranse. Om de andre har besøk av virkelig gode Herrens vidner, så sier man ikke: «Ja, nu skal vi gå dit, til det er jo våre egne disse på det andre lokale også. Vi skal jo til det samme himmelske hjem.»

Nei da. Det blir om å gjøre å få tak i noen andre predikanter eller stalle istand noe, så man kan konkurrere med de andre. Når de er troende også på det andre sted, så er det våre egne.

På steder ikke så langt borte, kan de sukke og ønske at det kom noen av Herrens vidner og talte Guds ord til dem og så skal en 7 a 8 stykker være ophopet på et sted for å konkurrere og tale for en hel del tomme benker, og noen som nok innerst inne erkjenner det uriktig i denne ubilskelige opdeling av Guds folk.

Og så skal man tigge kollekter til lønn og reisepenger til den slags virksomhet.
Er det nu tider til å drive på slik lengere? Nei, bryt tvers over med alt partivises og husk på Herrens egne ord: «Derpå skal alle kjenne at I er

Bethel, Ski

har Venneestevne på Menighetshuset den 20. juni. Møter kl. 11, 4 og 6. Velkommen i Jesu navn. Vennene.

mine disiple om I har innbyrdes kjærlighet.» Joh. 13, 35.

Så langt forf. Denne artikkel leste jeg i et religiøst blad for mange år siden. Forfatterens navn kjenner vi ikke, men vi er fullt enig med ham, da hans forkynnelse er overensstemmende med sannheten.

Vi vil be enhver menighet, forstander og de eldste brodrerne i dette land og enhver som bekjenner Kristi navn, at etterfølge den formaning som i artikkelen er anmerket, at store og små forsamlinger i by og land avlegger all partiskhet og svik, avin, hykleri og all ondskap. 1. Pet. 2, 1 (1. kor. 11: 18) Det er en skam at denne tids forstandere og tjenerne etterfølger Kloes husfolk — 1. kor. 1: 10—13, og er blitt en arvtagere av Diotrefes. (3. Joh. brev v. 9—10. Vi kjenner dem som vil være de ypperste som har gjort på samme måte mot oss som Deotrefes gjorde. Vokt dig for disse, sektstiftere. (Fil. 3: 10) Disse skal bære sitt ansvar for hvert utilberedd ord de har talt. (Matt. 12: 35—37). Disse mennesker som går frem på denne måte som er anm. venter ikke på Kristi gjenkomst. De som fører splid og trette og er motstandere til lemmene i Kristi legeme. Disse er medlemmer i de dårlige jomfrues fors. (Mat. 25. Luk. 13: 24—28. Sml. Apenb. 2: 2—5 m. m.) I sin forvillelse lærer de at disse jomfruer blev frelste i tusenårsrike. Tenk for en vidfarelse —! Stikk i mot Guds ord.

La oss praktisere Luk. 12: 35—40. (1. kor. 12: merk dig vel Gal. 5: 20—21.

O. Karlsen.

Der er dem som strør ut og får enn mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina.

STR. DORUM og KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavensgt. 10. Oslo.

HELGÅ LUNDEBY:
Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG
Rolf Engebretsen, Gladsveit 11. Grefsen, Oslo.

OLGA SCHULT:
Gerda Sigveland, Rosenborgsgt. 1. Oslo.

ALFHILD BJERVA:
Torolf Andersen, Serligt. 15. Oslo.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
Mija-Jona-Ræsten, Sarpsborg.

TORKILD RASMUSSEN:
Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:
Nilsine Kristiansen, Sydnehaugen 13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN:
Leonore Johnsen, Brårvik pr. Stauba.

ASTA THUEN:
Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.

CHRISTOFA BRUNDTLAND:
L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26 Bergen.

INGER FRELUMSTAD:
Silperimester Reiersen, Selvik, Sande i Vestfold.

Evangelist.

Vi ønsker en evangelist som vil komme til Kirkenes i Sør-Varanger for å opta fri evangelisk virksomhet. Vedkommende må være åndsdept og ikke være medlem av noen organisasjon. Vi forbeholder oss å anta hvem vi vil.

Vi kan ikke tilby fast lønn. Saken er hermed lagt i Guds hånd, og han er trofast som har gitt løftet.

Sigurd Friskila.
Kirkenes.

Afrika.

JENS GLITTENBERG:
R. Løkkingsholm, Møsterhuset, Den Norske Kongeområde, ALB. M. CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, men.

Argentina.

BERGER N. JOHNSEN:
H. H. Semsteb, Otterbol, men.

India.

ANNA JENSEN:
Amalie Carlsen, V. Porsanger, DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittensveien 19, Drammen.

FRANCK DESMOND:
G. Iversen, Boks 10, Sarpsborg.

BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar, vei 36, Narvik.

HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kreditt, Halden.

ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. a. B. vær.

RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydelekken, K. berg.

B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Bernsten, K. Telemark.

DAGMAR ENGSTROM:
Rolf Engebretsen, Gladsveit, Grefsen, Oslo.

Finnmark.

DOROTHEA KLEM, BØRSELV:
Tora Finnestad, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMMUD, Breivikkbotn.

HENRIK EILERTSEN, «Bethel», steinnes, Balsfjord.

DEMANNA EILERTSEN, Breivikkbotn.

ANDREAS MATHEISEN, v. Jaktst. KRISTIAN SKIPPERUD, Kistnes, Porsangerfjord.

Hjemmевærende misjonærer.

JENS FJELD:
K. Aarmo, Ski st.

SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Nordstrand st.

MARGIT HARALDSEN:
Lods Henrik Johansen, L. skjoldsvet 27, Jar, Oslo.

F. O. SHRØDER:
A. Toftner, Sofienberggt. 11 a.

INGRID LØKKEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN:
Ole Krogstad, Soll, Rælingen.

HANSINE NESFOSEN:
Constance Nøstdal, Solheimsgt. Bergen.

BØKER

Følgende bøker kan bestilles «Misjons-Røstens» ekspedisjon Sarpsborg:

Bekjennelsen, av Jørgen D. men. Efterlatt manuskript. kr. 0.50 + porto 14 ore.

Charles Haddon Spurgeon Kort omrind av hans liv og av C. M. Seehaus. Pris heft

NUMMER 11.

Aape i Ch...

Vi vil igjen la Herrens ledelse for oss en noen ken er den at inn under å la Guds vilje velte på oss. Intet er å bil undervist kjenne hans vilgende for oss. hva det betød fått så meget (Gal. 1, 11—17) Efeserne at de åpenbarelsens å ren vil også kjønne hans . . . En aften som Guds ord dve sammen prøve var i troen (2. en herlig stund gledet oss i hv oss i Jesus.

En kvinne på benken og tanks makt. gjerning. Hun gried. «Så m ham, dem gav Guds barn, d navn» Det er han har skjet tro. Den som mak. Hallelu

Vi har væ sjonsstasjonert sæden og ford Herren En stor åpnin hadde vi og alle sammen. da var vi i t nyttige. (2 K ste misjonsst sorgen over s samme tid som Dette er hell var meget le kraft åpenb delse og dáp

Nu har vi møte. Vi for Guds vilje m få noen til å innbød som vilje, kom i Spira og br hjelpe oss c bart nær os fra den for helt overfylt get kvinner, travelt ute p måtte ordn le de tilreis tok så mang kunde, men Det var 60 hvert m

kehistoriske opfatning» sterkt til orde, idet man sa: «De er fulle av søt vin.» (Ap. gj. 2, 13.)

Også kvekerne fikk merke forfølgelsens ild over sig. Over 4200 kveker og kvekerleder satt omkring år 1662 i Englands fengsler. Men de holdt ut som om de så den usynlige, for han var med dem og gav dem herlig seier.

Også blandt pietistene i Tyskland var åndens gaver i virksomhet. Gjennem prestene Spenner og Frances vekkelsesarbeide opstod mange kretser som fikk opleve et virkelig åndelig gjennombrudd. Disse ledende menn forsøkte å holde de alifordigtgående resultat av vekkelsen borte, men det lyktes ikke. Holmquist taler også her om «ekstatisk svermeri» og «religiøs høispennning», men man må sannheten tro si at pietismens historiske opgave egentlig blev sviktet av den ledende fløi da den litt efter litt blev konservativ-kirkelig og de som vilde gå ut på Guds ord, og få opleve det måtte fortsette sitt arbeide som forakede «separatister».

Også innenom de såkalte **filadelfia-menigheter** fra årene 1700 og utover, var tungemålgaven i bruk. Disse menigheter hvis ideal var menigheten i Filadelfia i Åpenbaringsens bok, trodde på Jesu komme som en snarlig inntredende begivenhet, og en spesiell åndens tid for dette skjedde. De optok i sin midte troende fra alle slags samfund og kirker, selv katolikker når de var virkelig barn av Gud. Filadelfia betyr jo broderskap. Menighetene var spredte omkring både i England og Tyskland og fikk opleve ikke ringe vekkelse.

1700 tallets vekkelse er imidlertid **metodismen**. De store predikanter Witfield og Wesley, av hvilke den siste blev den ledende skikkelse, var døpt i den Hellig And. Det fortelles at de talte i tunger, bl. a. på et bønnemøte i en skog. De veldige åndens virkninger som fulgte vekkelsens første seirende gjennebrudd var så overordentlige, at maken til dette ikke hadde hendt på lange tider, og inntil idag virkelig er en sjeldenhet innen kristelige virksomheter. Ofte kunde møtene ligne en slagmark, når ånden sønderknuste sjelen og gjorde sin gjerning. Tilhørerskrarer på ca. 50 000 var ikke ualmindelige. Den centrale forkynnelse blev Bibelsk hellighet. Dette var spesielt fra 1738 og utover.

Også Amerika blev besøkt av dette åndens vær. Det hersket likesom i England før vekkelsen. en åndelig avslappelse som var forferdelig. Fra 1734 og utover i 10 samfulle år gikk vekkelsesbølge over samtlige amerikanske kolonier. Den menneskelige ophavsmann var Jonatan Edwards (1703—1758) kolonitidens betydningsfulleste teolog i Amerika. Som prest i den kongregjonalistiske menighet i Massachusetts begyndte han sin mektige botsprekener. 1739 kom Whitefield over fra England for å hjelpe til og vekkelsen øket sterkt. En vidunderlig entusiasme fulgte vekkelsen fra begynnelsen, men særskilt da Whitefield kom med den «metodistiske» ild. Sterke legemlige virkninger såes ofte. Tungetale og profeti forekom, sammen med syner og åpenbarelser som hadde fulgt med Edwards allerede fra hans tidlige ungdom. Denne vekkelse kan ikke over-